

Postup a zásady správné montáže terasy

1) Podklad - příprava plochy pro umístění terasy

Možností kde a na co má být terasa umístěna, je nepřeberné množství. Nejčastěji se jedná o betonovou plochu, vydlážděnou plochu, pásy ztraceného bednění, štěrkové lože, apd.

Pro všechny typy „podkladu“ však platí, že by měl být tvrdý, pevný, mrazuvzdorný, vodě a vlhku odolný. Pokud existuje možnost, že pod terasou bude prorůstat tráva, doporučujeme plochu pod terasou pokrýt netkanou textilií, která tomu zabrání. Plocha mezi nosníky, nebo rektifikačními terči by měla být drenážována. Betonová deska, nebo plochá střecha zase vyspádovaná, aby byl zajištěn bezproblémový odvod vody a vlhkosti.

2) Rastr - pro umístění nosných bodů terasového roštu

V závislosti na druhu podkladu volíme i typ nosníků samotného terasového roštu. Může se jednat o zemní vruty, rektifikační terče, dlaždice v kombinaci s rektifikačním terčem, různé druhy podložek, patek k zabetonování, ztracené bednění, trémovou konstrukci, apd. Je jedno o typ nosníku se jedná, protože rastr rozmístění těchto nosníků je ve všech případech stejný. Rastr by měl tvořit jakousi síť o vzdálenostech bodů max. 70 cm x max. 40-50 cm.

- Vzdálenost po délce hranolu by se měla rozpočítat stejnoměrně do max. 70 cm osově.
- Vzdálenost podkladových hranolů od sebe je závislá na druhu a síle terasového prkna. Do 21 mm síly terasového prkna je max. osová vzdálenost 40 cm. Pro terasová prkna síly 22-25 mm je max. osová vzdálenost 50 cm.

Nejběžnější rozměr podkladového hranolu pro konstrukci je cca 42x70 případně 45/70 mm. Tato dimenze roštu je dostačující pro terasová prkna do síly 28 mm a za předpokladu dodržení rastru nosných bodů. Podkladový hranol dáváme ideálně na plochu.

DŮLEŽITÉ je počítat se spádem terasových prken cca 1 %, aby se zajistil odtok vody z plochy terasy.

3) Montáž terasových prken.

Zdánlivě jednoduchá činnost, která, když není správně provedena, může vést ke spoustě nepříjemností. Níže je soupis několika málo podmínek, které je potřeba dodržet.

Terasová prkna můžeme připevnit dvojím způsobem. Nejrozšířenějším a také nejpevnějším a nejtrvanlivějším uchycením je **uchycení na nerezové vruty** skrz terasové prkno. Druhým způsobem je **skryté uchycení** prostřednictvím pozinkovaných nebo nerezových výlisků a nerezových vrutů „zespodu“ terasového prkna. Na skryté uchycení nedoporučujeme upevňovat terasová prkna z měkkých dřevin. V případě terasových prken z tvrdých exotických dřevin doporučujeme použití skrytého uchycení u prken síly 25 mm a více. V případě slabších prken doporučujeme připevnit skrz nerezovými vruty.

Pro oba způsoby uchycení platí následující:

- Terasová prkna je potřeba před montáží zaříznout. Konce prken jsou především u tvrdých „exotických“ dřevin zavoskovány kvůli přepravě a toto zavoskování je potřeba odříznout.
- Podélná mezera mezi prkny by měla být cca 4,5-8 mm (v závislosti na dřevině) a je potřeba počítat s tím, že zejména ve vlhkých měsících prkna mohou „nabobtnat“ natolik, že mezera

téměř zmizí a naproti tomu v letních měsících může být i 8-10 mm. K vytvoření mezery použijeme distanční křížky, které mají své konce v různých tloušťkách a Vy si tak můžete vybrat šíři spáry.

- Terasová prkna dáváme 2 cm od stěny domu, aby byla zajištěná dostatečná cirkulace vzduchu
- Konce prken začistíme smirkovým papírem, houbičkou, případně zafrézujeme.
- Pokud napojujeme prkna podélně za sebou, necháme mezi prkny spáru 2-3 mm.

Uchycení nerezovými vruty

„Není vrut, jako vrut“ a na to je potřeba myslet. Při montáži terasových prken používáme vždy a nerezové vruty, protože klasické zinkované vruty nemají potřebnou korozivzdornost. Ale také „není nerez, jako nerez“ a tak je potřeba volbu typu nerezového vrutu přizpůsobit dřevině, ze které je terasové prkno vyrobeno a dále prostředí, ve kterém bude terasa nacházet.

- Bez ohledu na typ, dřevinu a tloušťku terasového prkna doporučujeme předvrtat otvor pro vrut včetně zahloubení, a to vždy zahlubovacím vrtákem určeným pro daný typ vrutu. Tím zabráníte nestejněměrnému zahloubení otvorů pro vrut a zároveň zamezíte „roztržení“ terasového prkna.
- Mezi terasové prkno a podkladový hranol je třeba vložit distanční lištu. Plní hned dva účely. Zajišťuje odvětrání křížení a zabraňuje tak zejména v letních měsících zapaření a vzniku hniloby. Druhým účelem distanční lišty je snížení tření a s tím spojené nižší namáhání nerezových vrutů, což zvyšuje životnost spoje.
- Samotné přišroubování prkna je ideální provádět tzv. Bit Stop nástavcem, který sám po dosažení plochy terasového prkna „vypne“ a je tak docíleno zašroubování vrutu do roviny s povrchem.

Skryté uchycení

Skryté uchycení terasových prken je možné provést pomocí kluzáků, které jsou uchyceny k terasovému prknu zespodu nerezovými vruty. Výška kluzáků je povětšinou 7-9 mm, a proto není potřeba vkládat mezi terasové prkno a podkladový hranol distanční lištu.

4) Povrchová úprava

Každé dřevo časem zešedne. Je to dáno neustálým působením povětrnostních vlivů, nečistotám a slunci. Kombinace vlivu slunce a vody dřevu výrazně škodí. UV záření obsažené ve slunečním svitu rozkládá lignin (jedna ze základních složek dřeva) a následný déšť potom lignin vyplavuje. Výsledkem toho je pomalu, ale jistě vysychající povrch, který pozbývá své celistvosti. Potlačit tyto dva procesy a zajistit tak terase dlouhou životnost lze jediným prostředkem a tím je terasový olej.

Při realizaci terasy se doporučuje provést ošetření terasy ve dvou krocích. První nátěr provádíme při montáži terasy (zabráníme tím ušpinění terasových prken a zbytečnému vsakování vody do dřeva a následný druhý nátěr aplikujeme po cca 3-4 týdnech. V průběhu mezidobí mezi první a druhou aplikací terasového oleje dojde vlivem působení povětrnostních vlivů k „otevření“ pórů a tvorbě jemných trhlin a terasový olej se tak může při druhém nátěru dostat hlouběji do dřeva. Následná údržba terasovým olejem stačí 1x ročně, je snadná, rychlá a zvládne ji i laik.